

دعوت رئیس بهزیستی تهران از کودکان برای کار در خیابان با ماهی ۹۰ میلیون تومان!

کودک هستند، اما انگار بخت و اقبالشان از همان کودکی با کار گره خورده‌است؛کودکانی که بخشی در خیابان و سر چهارراه‌ها یا در داخل مترو و مکان‌هایی از این قبیل دست به دامن رهگذران می‌شوند تا کالایی به آنها بفروشند یا پولی در یافت کنند و برخی دیگر به دور از چشم مردم و مسئولان در کارگاه‌های زیرزمینی و در سخت‌ترین شرایط و کمترین میزان دستمزد مشغول کارند. آیین‌نامه ساماندهی کودکان کار و خیابانی که در سال ۸۴ تدوین شده، مسئولیت ۱۱سازمان متولی ساماندهی کودکان کار را مشخص کرده‌است. در رأس این سازمان‌ها، سازمان بهزیستی کشور و شهرداری ها قرار دارند؛سازمان‌هایی که تاکنون به شکلی مقطعی این مسئولیت را انجام داده‌اند و ماحصل این کم‌کاری را می‌توان در تجمع کودکان کار در خیابان‌ها و مکان‌های عمومی به عینه دید. حالا رئیس سازمان بهزیستی تهران به جای پاسخگویی در برابر این کم‌کاری‌ها از درآمد نجومی کودکان کار سخن می‌گوید. در آمد روزانه ۸۰۰ هزار تا ۳ میلیون تومانی در مناطق مختلف شهر که طبق آن ماهانه چیزی حدود ۹۰ میلیون تومان به جیب این کودکان یا به عبارت در دست‌تر به جیب سرپرست یا رئیس پاندهای مافیایی که این کودکان از سوی آنان به کار گرفته می‌شوند، ریخته می‌شود. با این حساب و کتاب آقای رئیس، بدیهی است کودکان کار از خیابان‌ها جمع نشوند!بگذریم از اینکه اظهارات رئیس سازمان بهزیستی تهران خودش دعوته‌ام‌ای برای حضور تعداد بیشتری از کودکان کار در خیابان‌های شهر است؛ کودکانی که ۸۲درصدشان اتباع خارجی‌اندو با شکل‌گیری بحران اقتصادی در کشورهای همسایه به تعداد آنها روز به روز زیاد تر می‌شود.

■ ■ ■

کودکان کار را شاید بتوان ترازیک‌ترین نمایش واقعی در سطح شهر دانست؛ کودکانی که وقتی به چهره معصومان نگاه می‌کنی داستان دختر کربت‌فروش در دهنث نداعی می‌شود. برخی می‌گویند این بچه‌ها در پاندهایی مافیایی ساماندهی می‌شوند و با آمدهای نجومی دارند،اما در بازدید از مدرسه صبح رویش مخصوص کودکان کار در محله هردنی و صحبت با مسئولان این مدرسه متوجه شدم بسیاری از این بچه‌ها از سوی خانواده‌هایشان برای جور کردن دخل و خرج خانه به کار گذاشته می‌شوند.

در هر صورت انطور که رئیس سازمان بهزیستی تهران ادعا کرده و سازمان صدا و سیما هم این ادعا را رسانه‌ای کرده، این کودکان ماهانه ۳۰ تا ۹۰ میلیون در آمد دارند؛ درآمد سوسه‌کننده‌ای که می‌تواند در صد بیستری از این کودکان را چه از کشورهای همجوری همچون افغانستان و پاکستان و چه از شهرستان‌ها به تهران بکشند. هر چند ممکن است توجیه‌گر کم‌کاری سازمان بهزیستی برای جمع‌آوری این کودکان نیز باشد.

■ **بهزیستی متولی اصلی جمع‌آوری کودکان کار**

طبق قوانین موجود ۱۱ دستگاه برای حمایت و جمع‌آوری این کودکان وظیفه دارند و سازمان بهزیستی کشور در رأس این دستگاه‌است. نخستین و اصلی‌ترین اثر این قوانین آیین‌نامه ساماندهی کودکان کار و خیابانی مصوب سال ۸۴است که مسئولیت تمام سازمان‌ها در حوزه ساماندهی کودکان کار و خیابانی را مشخص کرده‌است. علاوه بر این در بند همداه ۸۰قانون برنامه ششم توسعه تأکید شده‌است سازمان بهزیستی مسئولیت دارد برای جمع‌آوری کودکان کار و خیابانی با همکاری سایر دستگاه‌اقدامات لازم را انجام دهد. شورای اجتماعی کشور هم در سال ۹۳ مصوبه‌ای در همین خصوص دارد و به‌خصوص برای تهران تعیین کرده‌است،دستگاه‌های مختلف باید چه کار کنند و جایگاه این شوروا و مصوبات آن در حد دولت و رئیس آن هم رئیس‌جمهور و دبیر آن وزیر کشور است.

درست در چنین شرایطی اظهارنظر سعید آرام، مدیر بهزیستی شهر تهران در خصوص درآمد ۸۰۰ هزار تا ۳ میلیون تومانی کودکان کار نوعی توجیه برای عملکرد نادرست این سازمان برای انجام مسئولیتش در جمع‌آوری کودکان کار و خیابانی به شمار می‌رود. به عبارت دیگر وقتی یک کودک کار شاعقل در مناطق بالای شهر تهران روزانه ۳ میلیون و ماهانه ۹۰ میلیون تومان درآمد دارد، به این راحتی‌ها نمی‌توان ازان سطح خیابان جمع و ساماندهی کرد. این اظهارات آقای رئیس‌اما در عمل وعظمت‌نامه‌ای برای همچم کودکان کار از شهرستان‌ها و کشور‌های اطراف به تهران است. اصلا فکر چند درصد از مشاغل در سطح کشور درآمد ماهانه بین ۳۰ تا ۹۰ میلیون تومان دارند؟ چنین درآمدی می‌تواند افراد زیادی را وسوسه کند،خدی اگر توجیه‌کننده کم‌کاری این سازمان بهزیستی به عنوان یکی از اصلی‌ترین متولیان ساماندهی کودکان کار باشد!

■ **همکاری بین بخشی معضل اصلی در جمع‌آوری کودکان کار**
بچه‌های کار لوما سر چهارراه‌ها یا در مترو و مکان‌های عمومی گل یا فال در دست نازند،بلکه کم‌کم بستند کودکان کاری که در کارگاه‌های زیر زمینی و کوچه‌پزخانه‌ها در ازای در آمدی اندک کار‌هایی سخت و طاقت‌فرسا دارند و دیده نمی‌شوند. آخرین آمار‌ها از ترک تحصیل حدود یک میلیون دانش آموز حکایت دارد. کودکانی که به واسطه فقر و شکاف‌های اجتماعی- اقتصادی و آموزشی ناگزیرند زدی به مدرسه را رها کنند و درصد قابل‌توجهی از آنها به جمع کودکان کار بیبوندند. این در حالی است که طبق قانون کار کودک زیر ۱۵ سال ممنوع و جرم است.

پیش از این حبیب‌الله مسعودی فرید، معاون اجتماعی سازمان بهزیستی کشور در گفت‌وگو با «جوان» با تأکید بر مسئولیت بهزیستی در جمع‌آوری کودکان کار گفته‌بود:«سال ۸۴که آیین‌نامه ساماندهی این بچه‌ها تصویب شد،اغلب کودکان کار و خیابانی ایرانی بودند، اما آخرین آمار ما از کودکانی که در طرح ساماندهی کودکان کار و خیابانی جمع‌آوری شده‌اند، نشان می‌دهد ۸۲درصد از این کودکان غیرایرانی‌اند. اینجاست که اداره اتباع و وزارت کشور باید پای کار بیایند.»

از نگاه وی در این زمینه خلأقانونی نداریم، اما هماهنگی بین بخشی معضلی است که با آن مواجه هستیم. از سوی دیگر در مواجهه با پدیده‌هایی نظیر اعتیاد یا کودکان خیابانی با افراد و گروه‌هایی روبرو هستیم که از این پدیده سود می‌برند؛ افرادی مثل قاچاقچیان کودک هستند که از این کودکان کم‌کم بستند و آنها را از مرزد می‌کنند و به تهران یا کلاشهرها می‌آورند.

معاون اجتماعی سازمان بهزیستی کشور پاشنه آشیل برای موفقیت در جمع‌آوری کودکان کار را همکاری بین بخشی و استمرار کار می‌داند.

بج‌شنبه ۲۷ آبان ۱۴۰۰ | ۱۲ ربیع‌الثانی ۱۴۴۳

جامعه

سرویس اجتماعی | ۸۸۹۸۴۴۰

بورس سبز برای برق تجدیدپذیر

«جوان» در گفت و گو با رئیس انجمن انرژی‌های تجدیدپذیر ایران

عقب‌ماندگی کشور را در انرژی‌های تجدیدپذیر و راهکارهای پیشرفت در این صنعت بررسی می‌کند

گفت‌وگو

مهساگردینی

استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر نه یک پیشنهاده و توصیه بلکه ضرورتی جدی است که باید به آن اهمیت داده شود. با توجه به روند مصرف سوخت فسیلی در نیروگاه‌های حرارتی و میزان بالای مصرف آب در این نیروگاه‌های دیگر وقت آن رسیده که نمایش استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر به واقعیت تبدیل و استفاده از این انرژی خدادادی جایگزین سوخت فسیلی شود. در این میان هستند کسانی که استفاده

از این انرژی را گران‌تر از برقی می‌دانند که از سوی سوخت‌های فسیلی تولید می‌شود، در صورتی که براساس آمار‌های معتبر جهانی، قیمت برقی که از انرژی‌های تجدیدپذیر در دست می‌آید، بسیار ارزان‌تر از تولید برقی یا سوخت فسیلی است، به علاوه اینکه هزینه زیست‌محیطی نیروگاه‌های حرارتی بسیار گران‌تر از استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر است. در شرایطی که نیروگاه حرارتی وابستگی شدیدی به آب دارد و ایران نیز کشوری خشک و کم‌آب است، چشم‌امید داشتن به تداوم روند فعلی تولید برقی از نیروگاه‌های حرارتی درست نیست و باید نسبت به آن تجدینظر شود. قرار بود تا سالتیا (سازمان انرژی‌های تجدیدپذیر و بهره‌وری انرژی‌ها) به منظور تقای بهره‌وری انرژی و استفاده هر چه بیشتر از منابع تجدیدپذیر و پاک فعالیت خود را آغاز کند تا پیشرفت چشمگیری در این زمینه ایجاد شود، اما متأسفانه شاهد آن هستیم که میزان تولید برقی از انرژی‌های تجدیدپذیر در کشور ما آنقدر ناچیز است که از این هدف به شدت دور مانده‌ایم؛به همین منظور «جوان»

با داوود مددی، رئیس انجمن انرژی‌های تجدیدپذیر ایران به گفت‌وگو نشستیم؛است و علت عقب‌ماندگی کشور را در این حوزه جویا شده، درباره راهکارهای پیشرفت در صنعت انرژی تجدیدپذیر سؤال پرسیده‌است.

در حالی است که کشور آلمان بیش از ۴۲درصد از برق مصرفی خودش را از تجدیدپذیرها تأمین می‌کند،در صورتی که در این کشور افتاب بسیار کم‌است و اغلب سال بارندگی دارند، اما ۱۱۰ هزار مگاوات برقی تجدیدپذیر دارند. بعد از آن انگلستان ۳۸ هزار و ۶۰۰ مگاوات، هند ۶۹ هزار مگاوات، ژاپن ۳۷ هزار مگاوات و شیلی ۴ هزار و ۱۱۰ مگاوات، به مقاصد شامل ما با آنها و تمام حمایت‌های قانونی که بوده‌است،عقب‌ماندگی ما به شدت مشخص است.

امروز می‌بینیم که چین در دامن‌کوه‌هایی که جنگلی نیست پنل خورشیدی زده‌است؛ همچنین روی رودخانه‌ها کانال‌های آب نیز از پنل خورشیدی استفاده کرده‌است؛تاهم برقی تولید کند و هم با استفاده از پوشش این پنل‌ها مانع از تبخیر آب شود. آنها روی دریاها و اقیانوس‌ها نیز دکل‌های بادی و پنل‌های خورشیدی زده‌اند و از هر نقطه‌ای برای استفاده از این انرژی استفاده می‌کنند و این سر‌ستی که پیشرفت در انرژی‌های تجدیدپذیر در برنامه ششم نیز محقق شده‌است، براساس آخرین آمار ی که ساتبا اعلام کرده

۹۰۴ مگاوات برقی انرژی‌های تجدیدپذیر در کشور تولیدشده و این عدد از یک درصد آن عدد پیش‌بینی شده در برنامه نیز کمتر است!

■ **چرا به ۵ هزار مگاوات برقی تجدیدپذیر رسیدیم؟**

هر چند که مجلس شورای اسلامی در برنامه ششم توسعه، قانون خوبی را برای توسعه تجدیدپذیرها تصویب کرده‌است؛ به استناد ماده ۶۱قانون اصلاح الگوی مصرف، قرار بود که وزارت نیرو و بچه‌ها به هم سه‌ساله را برای تجدیدپذیرها اعلام کند و همچنین محل تأمین خرید این انرژی‌های تجدیدپذیر نیز از سه منبع پیش‌بینی شود. با وجود این قانون و با توجه به موقعیت کشور ما که هم ظرفیت‌های بادی و خورشیدی مناسبی دارد، سرمایه‌گذاری جذاب بود،اما در مرحله اجرا مشکلات زیادی به وجود آمد که مانع از تحقق تولید ۵ هزار مگاوات برقی تجدیدپذیر شد.

یکسری ترک فعل در دولت گذشته داشتیم و این ترک فعل باعث شد که از توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر عقب بمانیم. مثلا اینکه در ماده ۶۱قانون اصلاح الگوی مصرف، سه منبع برای تأمین بودجه تجدیدپذیرها پیش‌بینی شده؛ یکی سوخت صرفه‌جویی شده که باید توسط وزارت نیرو درخواست و توسط سازمان بودجه و برنامه‌ریزی دیده می‌شد، اما اصلاً چنین بودجه‌ای را پیشنهاد نکردند؛ دوم هزینه‌های زیست محیطی بوده که

روزنامه جوان | شماره ۶۳۵۱

سرویس اجتماعی | ۸۸۹۸۴۴۰

دولتی تولید می‌شود، مصرف عمومی و خانگی مردم نیز حدود ۳۰درصد است و باقی برق را بخش صنعتی و بازرگانی مصرف می‌کنند؛ملا صنعت فولاد، برق مجانی می‌گیرد و فولاد تولید و صادر می‌کند و به سود کلان می‌رسد؛ در بخش بازرگانی و تجاری نیز همینطور است یا مغازه‌هایی که برای نمایش و جلوه کالای خود، ویتزین را چراغانی می‌کنند و با برق مجانی، به کسب و کار خود رونق می‌دهند!

متأسفانه سوخت نیروگاه‌ها مجانی است و علت اصلی عقب‌ماندگی ما از انرژی‌های تجدیدپذیر نیز همین است، زیرا که تصور کرده‌ایم انرژی تجدیدپذیر گران‌است و نیازی به توسعه آن ندیده‌ایم.

یعنی پیشنهاد شما این است که **برق خانگی رایگان باشد و بخش بازرگانی و صنایع برق را به قیمت بالاتری بخرند؟**

۶۰درصد برق را شرکت‌های خصوصی تولید می‌کنند، بنابراین آنها به بازار خودشان بروند و برق را به صنایع و بازرگانان و تجار بفروشند؛ برقی را که شرکت‌های دولتی تولید می‌کنند نیز به مصارف خانگی اختصاص داده‌شود و به همین قیمت ارزان به دست عموم برسانند. نه اینکه مانند گران کردن قیمت بنزین جنجال و حاشیه ایجاد شود.

در همین زمینه به دولت و مجلس پیشنهاد داده‌ایم که برای برق تجدیدپذیر بورس سبز ایجاد شود و صنایع ملزم شوند درصدی از برق مورد نیاز خودشان را حتماً از تابلوی بورس سبز بخرند و

آنها یی که بیش از دو برابر الگوی مصرف، برق نیاز دارند، از این تابلو خرید کنند. همچنین پیشنهاد دادیم که رمز ارزها نیز از بورس سبز خریداری شود.

در بسیاری از کشورها برای رمز ارزها ممنوعیت استفاده از برق تجدیدپذیر دارند. در این صورت است که تجدیدپذیرها رشد می‌کنند و هم به تدریج قیمت واقعی با رقابت ایجاد می‌شود.

در چنین شرایطی تولیدکننده برق تجدیدپذیر مجبور می‌شود برای دوام در بازار قیمتش را پایین بیاورد.

این وقت است که انرژی تجدیدپذیر ارزان می‌شود و برق نیروگاه‌هایی که از سوخت فسیلی استفاده می‌کنند، گران؛ مقایسه تجدیدپذیر با انرژی حرارتی که سوخت آن مجانی است اصلاً قیاس درستی نیست.

■ **در کشورهای پیشتاز تولید انرژی‌های تجدیدپذیر، سوخت فسیلی گران است یا ارزان؟**

هیچ کجای دنیا مانند کشور ما سوخت فسیلی ارزقیمت نیست. نیروگاه‌های چین و ژاپن و سایر کشورهای پیشتاز در تولید انرژی‌های تجدیدپذیر، نه تنها سوخت فسیلی را به قیمت بالا می‌خرند، بلکه باید با هزینه زیست‌محیطی ایجاد شده نیز پول بپردازند؛ یعنی هر شرکت آلاینده باید در جهت‌رفع آلایندگی هزینه کند؛ آنها را از بین ببرد یا در بازار بورس، هزینه‌های هر شرکت‌هایی که در راستای رفع مشکلات زیست‌محیطی فعالیت تأمین آن‌ها می‌کنند و به مسئولان این نهادها و نهادهای مرتبط با وزارت اقتصاد و دارایی، شرکت گاز، برق و آب است که در صورت برخط شدن این ارتباطات، از اتلاف زمان نتهت‌ها برای صدور پروانه بلکه در سایر امور جلوگیری خواهد شد.

وی با اشاره به کاهش آمار صدور پروانه طی سال‌های اخیر افزود: یکی از دلایل کاهش رغبت به ساخت و ساز همین زمان طولانی صدور پروانه است؛ بنابراین با توجه به اهمیت موضوع و ضرورت رفع موانع تولید در صنعت ساختمان، در صد هستیم با استفاده از نتایج آسیب‌شناسی‌هایی که تاکنون انجام‌شده و همچنین تعامل با سازمان‌های ذخیل در این زمینه، فرآیند صدور پروانه را به کوتاه‌ترین زمان ممکن براسیم؛ تأییدن ترتیب هم صنعت ساخت و ساز در پایتخت رونق گیرد و هم قفل نوسازی در محلات فرسوده باز شود.

■ **انرژی‌های تجدیدپذیر، سوخت فسیلی گران است یا ارزان بودن معروف است؟**

در آلمان شرکت‌های تولیدکننده، برق را به دولت نمی‌فروشند، آنها در بستر شبکه‌ای که دولت در اختیارشان قرار داده‌است در بورس و بازار برق می‌فروشند و قیمت هر یک قیمت روز است؛ در اروپا یا آلمان ۱۸ تا ۲۳ سنت سیورو برقرش را می‌فروشد، اما در کشور ما، قیمت برق به سنت هم نمی‌رسد.متأسفانه سوخت ازرقیمت،اقتصاد کشور را فلج کرده‌است و باید رفته‌رفته برای اصلاح قیمت حرکت کنیم. این به این معنی نیست که برق خانگی عموم گران شود و مردم را نگران کنیم، نه باید قیمت ارزان برق خانگی همانطور که هست باقی بماند، برقی که به دست صنایع و بخش بازرگانی و تجاری می‌رود نباید مفت و مجانی باشد.

حدود ۴۰درصد تولید برق توسط شرکت‌های

مسئولیت اجتماعی

حسین سروقامت

۴۴۶

چه مواهب خدادادی! چشم انسان خیره می‌ماند... ۸۰میلیون هکتار مرع که ۳۴ میلیون دام از آنها تغذیه کرده، معیشت ۹۱۶ هزار خانوار را تأمین می‌کند.

۸ هزار گونه گیاه که نیمی از آنها در حوزه دارو، غذا و اقدامات صنعتی کاربرد دارد.

۲میلیون هکتار جنگل هیرکانی شمال کشور که ۵میلیارد متر مکعب آب کشور را تأمین و ذخیره می‌کند.

۵/۲ تن اکسیژن که از هر هکتار جنگل تولید می‌شود.

جنگل‌های انبوه زاگرس که نقش بسزایی در ایجاد کمربند سبز کشور و جلوگیری از خشکسالی دارد.

... و در مقابل، ما مردمان ناسپاس که در خستکاری ر فراموش کرده، طبیعت را زباله‌دانی کرده‌ایم. در استفاده از کیسه‌های پلاستیکی و ظروف یک‌بار مصرف از یکدیگر سبقت گرفته‌ه، در حفظ محیط‌زیست کوتاهی کرده‌ایم.

این تن بمبرد، آن همه نعمت با این همه ناسپاسی می‌خواند؟!

اشاره

سرپرست معاونت شهرسازی و معماری

شهرداری تهران تأکید کرد

فرآیند طولانی صدور پروانه

فسادز او مانع تولید در ساخت و ساز

حمیدرضا صامری طولانی‌بودن زمان صدور پروانه را از موانع تولید در صنعت ساخت و ساز دانست و گفت: زمان صدور پروانه ساختمانی باید به کوتاه‌ترین زمان ممکن کاهش یابد.

حمیدرضا صامری، سرپرست معاونت شهرسازی و معماری شهرداری تهران در انتقاد به فرآیند طولانی صدور پروانه ساختمانی در شهر تهران گفت: در حال حاضر میانگین زمان صدور پروانه در شهر تهران ۸۰روز است. این در حالی است که بر اساس قانون، شهرداری‌ها مکلف هستند، ظرف مدت یک هفته پس از دریافت مدارک لازم و اخذ عوارض، نسبت به صدور پروانه ساخت اقدام کنند. البته این مشکل صرفاً مختص به شهر تهران نیست و میانگین زمان صدور پروانه در سایر شهرهای کشور نیز طولانی است. صامری با اشاره به مدت زمان صدور پروانه در شهرهای جهان بیان کرد: زمان صرف‌شده برای صدور انواع مجوزهای ساختمانی در سایر کشورها کمتر از ۳۰روز است.

به گزارش روابط عمومی معاونت شهرسازی و معماری شهرداری تهران، وی فرآیند طولانی صدور پروانه را یکی از مصادیق موانع تولید دانست و ادامه داد: امروز در زمان مجوز ساختمانی به یک ماراتن نفسگیر تبدیل شده و هزینه زیادی از رفاه و توان مالی شهروندان متقاضی ساخت و ساز را ضایع می‌کند. این موضوع، آسیب‌های زیادی را از جمله رکود ساخت و ساز، بیکاری نیروی کار این حوزه، خروج سرمایه از کشور، افزایش تمایل به ساخت و ساز غیرمجاز، شکل‌گیری فساد و کند شدن روند دریافت بافت فرسوده به دنبال دارد.

صامری تصریح کرد: یکی از اقداماتی که تاکنون برای کاهش زمان فرآیند بورورگراسی صدور پروانه انجام شده، سیستمی شدن این فرآیند است، اما متأسفانه به دلیل نبود زیرساخت‌های لازم، این اقدام نیز نتوانسته به تسریع در صدور پروانه کمک کند. در جریان

رسیدگی به پرونده‌ها، فرآیندهای تکراری زیادی وجود دارد و کاری که می‌تواند توسط یک کارشناس انجام شود، توسط چندین نفر انجام می‌شود. ضمن اینکه شهروندان برای دریافت پروانه ساختمانی بین شهرهای مناطق و خدمات الکترونیک شهری پاسکاری می‌شوند و همین مسئله دفاعه‌ای در حوزه ساخت و ساز و نوسازی بافت فرسوده ایجاد کرده‌است. سرپرست معاونت شهرسازی و معماری شهرداری تهران با تأکید بر اینکه زمان صدور پروانه ساختمانی تنها به مدیریت شهری مرتبط نیست و بخشی از طولانی‌شدن این مسیر مربوط به دریافت استعلامات از سازمان‌های دیگر است، اظهار داشت:

یکی از این سازمان‌ها، نظام‌مهندسی است که اغلب، دریافت استعلامات ارجاعی به این سازمان چند ماه طول می‌کشد. استعلام بودن یا باغ نبودن ملک که توسط کمیسیون ماده ۱۷انجام می‌شود نیز ماه‌ها طول می‌کشد. باید توجه داشت که طولانی شدن این استعلامات علاوه بر کند شدن فرآیند صدور پروانه، منجر به ایجاد فساد نیز می‌شود.

صامری ادامه داد: مسئله دیگری که موجب کند شدن فرآیند صدور پروانه می‌شود، به صنعت ساختمان، بافت‌های ناهمگون و غیرطبیع وزارت مسکن و شهرسازی، سازمان ثبت اسناد و املاک کشور، وزارت امور اقتصادی و دارایی، شرکت گاز، برق و آب است که در صورت برخط شدن این ارتباطات، از اتلاف زمان نتهت‌ها برای صدور پروانه بلکه در سایر امور جلوگیری خواهد شد.

وی با اشاره به کاهش آمار صدور پروانه طی سال‌های اخیر افزود: یکی از دلایل کاهش رغبت به ساخت و ساز همین زمان طولانی صدور پروانه است؛ بنابراین با توجه به اهمیت موضوع و ضرورت رفع موانع تولید در صنعت ساختمان، در صد هستیم با استفاده از نتایج آسیب‌شناسی‌هایی که تاکنون انجام‌شده و همچنین تعامل با سازمان‌های ذخیل در این زمینه، فرآیند صدور پروانه را به کوتاه‌ترین زمان ممکن براسیم؛ تأییدن ترتیب هم صنعت ساخت و ساز در پایتخت رونق گیرد و هم قفل نوسازی در محلات فرسوده باز شود.

درمان

داروی بیماران پروانه‌ای رایگان شد

سرپرست سازمان تأمین اجتماعی از رایگان شدن داروهای بیماران پروانه‌ای (ای، بی) خبر داد. میرهاشم موسوی، سرپرست سازمان تأمین اجتماعی گفت: با توجه به برخی جلسات برگزار شده، تعدادی از داروهای بیماری‌های خاص تحت پوشش بیمه تأمین اجتماعی قرار گرفت. برای نمونه داروهای بیماری «پروانه‌ای» یا «بی» رایگان شد.

وی تصریح کرد: به‌طور کل دارو و بانسمان برخی بیماری‌های خاص در تعهدات جدید بیمه‌ای قرار گرفته و فرآیند این امر در حال طی شدن است.

بیماری پروانه‌ای که تحت عنوان اپیدرمولیزیس بولوسا هم شناخته می‌شود، یک بیماری ارثی بافت‌های پوستی است که در پوست و غشای مخاطی ایجاد تاول‌های خونریزی دهنده درتاک می‌کند. براساس منابع رسمی شیوع این بیماری ۱ در ۵۰ هزار است.

حجت‌الاسلام حمیدرضا هاشمی، مدیر عامل خانه «بی» پیشر تصریح کرد:دبود: تاکنون ۹۵۰ بیمار پروانه‌ای در کشور شناسایی شده که ۹۵درصد آنها حاصل ازدواج‌های فامیلی هستند.

بر اساس آخرین آمارها، بالغ بر ۱۴ میلیون نفر از جمعیت کشور به عنوان بیمه‌شده اصلی و بیش از ۴ میلیون نفر به عنوان مستمری‌بگیر

بازنشستگی، از کارافتادگی و بازماندگان از تعهدات بلندمدت و کوتاه‌مدت بیمه‌ای در مان بهره‌مند می‌شوند. با احتساب اشخاص تبعی تحت تکفل این گروه‌ها، در مجموع بیش از ۴۴ میلیون نفر از جمعیت کشور عضو خانواده تأمین اجتماعی به شمار می‌روند.